

ROHOŽNÍCKÝ POŠKOLÁK

Školský časopis, 1/2015, Apríl

Veľkonočná otázka

Mami, mami...
malý školák neustále hudie:
Kedyže už Veľká noc,
kedyže už bude?
Už mám šibák,
aj voňavky fľašku,
prichystal som na výslužku
veľkú školskú tašku.

No, len čakaj,
ty môj malý synček,
odspať musíš
nielen jeden sníček.
Ešte máme kopu práce.
Pridaj sa aj ty trošičku,
zafarbi aspoň jedno vajce
pre šibačov,
čo vyšibú ti sestričku.

APRÍLOVÝ ÚVODNÍK

Milí čitatelia,

tak sme sa minule inšpirovaní jednou pisateľskou súťažou v redakcii zamysleli nad tým, v akom svete by sme chceli žiť.

Aplikovali sme to na náš školský svet, okolo ktorého sa točí väčšina žiackych myšlienok. A pri skladaní tém aktuálneho čísla Poškoláka sme prišli na to, že by to mal byť svet, v ktorom:

- ☺ učitelia, žiaci a rodičia medzi sebou nebojujú, ale spolupracujú,
- ☺ žiaci sa nesnažia presláviť tým, že zabijú čo najviac agresívnych mobov v Minecrafte, ale tým, že získavajú skúsenosti v školských olympiádach,
- ☺ ich jedinou voľnočasovou aktivitou nie je fajčenie, ale venujú sa aj športu ako napríklad ôsmak Jakub, s ktorým sme urobili rozhovor,
- ☺ si deti vážia jedlo a desiate nehádzu do koša,
- ☺ veľkí pomáhajú malým, tak ako to bolo na pasovaní prvákov,
- ☺ sa máme radi nielen na Valentína,
- ☺ masky nosíme iba na karnevale a snažíme sa byť k sebe úprimní,
- ☺ sa vieme zabaviť na koncerte,
- ☺ sa dokážeme podeliť o starosti i úspech tak, ako pri lyžiarskom výcviku alebo návšteve hokejového zápasu v Bratislave,
- ☺ pomáhame iným tak, ako na Deň narcisov,
- ☺ snívame a dávame priestor fantázii, a to nie iba na hodinách tvorivého písania.

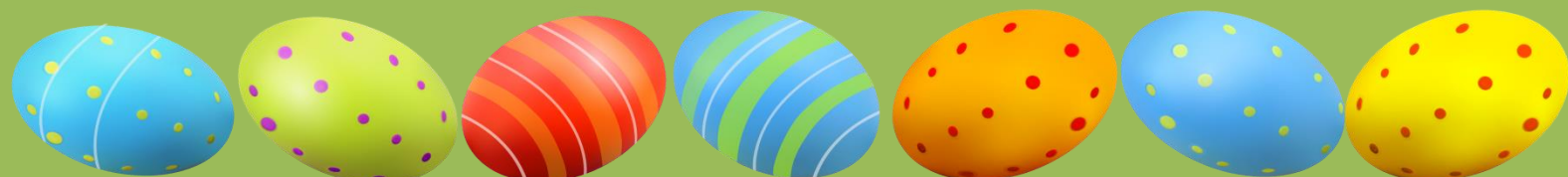
Toto je len kúsok zo sveta, ktorý sa na prvý pohľad zdá idealizovaný, ale pri čítaní nasledujúcich strán možno zistíte, že je skutočný, len by sa do jeho zveľad'ovania mohlo zapojiť viac hláv.

VAŠA REDAKCIA

Časopis vydáva: ZŠ Rohožník, Rohožník č. 399, 906 38, www.zsrohoznik.sk

Šéfredaktor: Michaela Belušková; Predseda redakčnej rady: Veronika Poláková

Periodicita: občasník; Ročník: tretí; Dátum vydania: 1. 4. 2014

VÝNIMOČNÍ

SLEDOVAŤ ŠPORT V TELKE JE NUDA

Taký je názor ôsmaka Jakuba Molnára, ktorý sa už pár rokov venuje basketbalu.

Čo pre teba znamená basketbal?

Pre mňa je to hlavne zábava.

Jakub (na palubovke prvý zľava) so spoluhráčmi.

stredy a zápasy každý druhý víkend.

Ako prežívaš výhry a prehry?

Pri výhre sa teším, no pri prehre bývam zamračený. Bojujeme, aby sme vyhrali, a keď prehráme, tak nervačia všetci.

Máš nejaký basketbalový vzor?

Nie, nebaví ma sledovať šport v telke. Je to nuda, keď si nemôžem zahrat'.

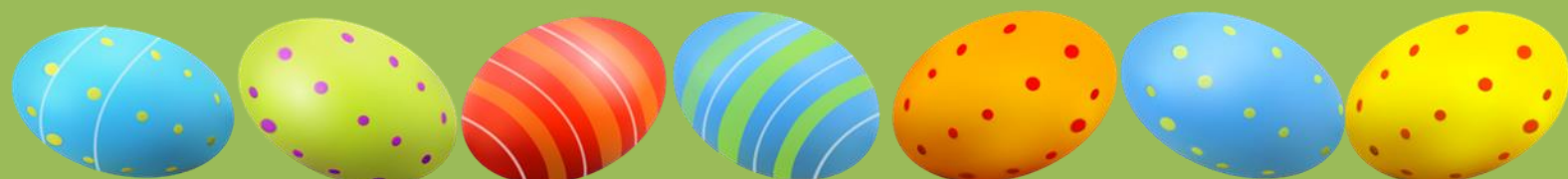
Máš nejaký zaujímavý zážitok z basketbalu?

Spoluhráčovi sa raz na konci zápasu podarilo dať kôš takmer cez celé ihrisko.

Prist'ahoval si sa sem len nedávno. Ako sa ti páči na Záhorí?

Je to tu dobré, spolužiaci sú fajn. Navyše je tu pokoj. Jediné, čo sa mi nepáči, je to, že musím tak skoro vstávať do školy 😊

(red.)

VÝNIMOČNÍ

„POČTÁROM“ IDE KARTA

Okresné kolo MATEMATICKEJ OLYMPIÁDY sa uskutočnilo 21.1.2015 v Malackách a nechýbali na ňom ani Rohožníčania.

Našu školu reprezentovali piatoci Matej Bumbera, Patrícia Hudecová, Luisa Bencová a Andrej Beluško. Deviatkov zastupovala Karin Ghirbaková.

Tento školský rok už boli úlohy žiakom primerané – svedčí o tom fakt, že v 5. ročníku sa umiestnilo 6 žiakov na 1. mieste a medzi nich sa zaradil aj náš **Matej BUMBERA**. V 9. ročníku si výborne s riešením úloh poradila **Karin GHIRBAKOVÁ**, ktorá sa umiestnila na 3. mieste.

Nestratili sme sa ani na Pytagoriáde

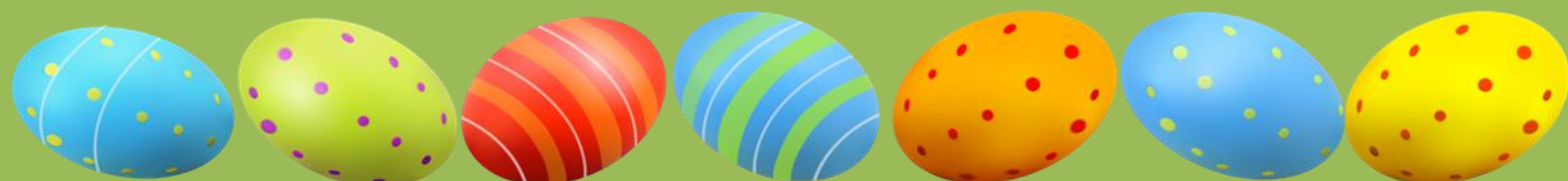
Dňa 16. 3. 2015 sa na ZŠ Záhorácka ul. uskutočnilo OK PYTAGORIÁDY pre žiakov 3. – 5. ročníka. Z našej školy sa do tohto kola prebojovalo 18 žiakov z uvedených ročníkov.

Najúspešnejším žiakom 3. ročníka našej školy bol **Marek KISS**, ktorý sa umiestnil na 7. mieste – vypočítal správne 10 príkladov z 15-tich a ušetril viac ako $\frac{3}{4}$ času, takže získal ešte 11 bodov. Celkom mal tak 21 bodov. Menej šťastia mali Natália Tomaškovičová, Jakub Prušanský a Viktória Kovárová, ktorých jeden chýbajúci príklad „delil“ od možnosti hrdiť sa titulom Úspešný riešiteľ Okresného kola.

Najúspešnejšou žiačkou 4. ročníka bola **Agáta VOŠKOVÁ**, ktorá skončila na peknom 10. mieste – vypočítala správne 11 príkladov a za ušetrený čas získala ďalších 8 bodov. O jeden príklad menej zvládol Timon BUCHBAUER, ktorý skončil na 15. mieste s počtom bodov 16. Za „bránami“ skončili Veronika Potúčková a Dávid Maruna, ktorým chýbali 2 príklady k úspešnosti, no na budúci rok im to určite vyjde.

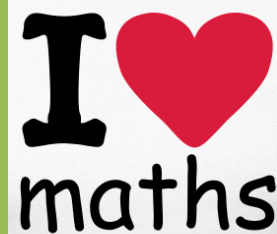
Najúspešnejším žiakom 5. ročníka sa stal opäť už známy favorit **Matej BUMBERA**, ktorý zvládol za necelých 20 minút správne vypočítať 13 príkladov, čím si vybojoval 4. miesto s počtom bodov 23. Jeho spolužiak Andrej Beluško bol smutný, lebo ho jeden príklad delil od úspešnosti.

Dňa 18. 3. 2015 sa konalo dané kolo pre žiakov 6. - 8. ročníka. Žiačka 6. ročníka **Katarína ILKOVÁ** sa umiestnila na peknom 8. mieste s počtom úspešne vyriešených príkladov 11 a za čas získala ešte 4 body. Menej

šťastia mala Zuzana Jankovičová, ktorú delil od úspešnosti tiež len jeden zle vypočítaný príklad. 8. ročník reprezentovali na súťaži 3 žiaci. Z nich dve žiačky sa delili o 4. miesto - **Michaela PÁLKOVÁ** a **Michaela BELUŠKOVÁ**, ktoré za 11 správne vyriešených príkladov a 3 body za ušetrený čas celkom získali po 14 bodov.

Blahoželám touto cestou všetkým riešiteľom školského a hlavne okresného kola a snád' to na budúci rok dopadne ešte lepšie!

Fyzika bola náročná

V Centre voľného času v Malackách sa dňa 19. 3. 2015 uskutočnilo okresné kolo fyzikálnej olympiády. Našu školu reprezentovali žiaci 8. a 9. ročníka, ktorí súťažili v kategórii E a F. Kategóriu E reprezentovali Karin Ghirbaková, Ladislav Ilka, Nicolas Kutlák, Lukáš

Brezovský, Jakub Stanek a Martin Žilavý z 9.A a kategóriu F Michaela Belušková a Jakub Molnár z 8.A.

Príklady, ktorým sa žiaci venovali 4 hodiny, neboli vôbec ľahké, no mládež sa s nimi popasovala veľmi dobre. Obsadili sme krásne **2. miesto** - **Michaela BELUŠKOVÁ**, ďalej **3. miesto** - **Martin ŽILAVÝ** a **5. miesto** - **Ladislav ILKA**. Myslím, že na uvedené deti môže byť škola právom hrdá, lebo v silnej konkurencii to boli veľmi slušné výsledky. Nemeškali sme za minuloročnými úspechmi a verím, že to nebolo posledné slušné umiestnenie.

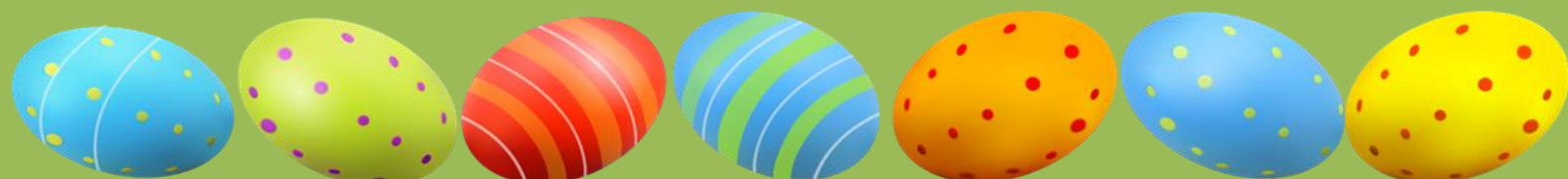
Mgr. LIBUŠA VAJDOVÁ

P.S.: Škoda, že žiaci 7.A nejavia záujem o žiadnu súťaž a nedosahujú ani na Pytagoriáde výsledky, ktoré by ich nominovali na reprezentáciu školy v okresnom kole!

Naši ďalší olympionici

Stručne vám predstavíme aj víťazov ďalších školských olympiád. Rodný jazyk ide najlepšie Martinovi Žilavému z 9. A, ktorý vyhral 1. miesto v olympiáde v slovenskom jazyku. Martin však s prehľadom zvíťazil aj v kategórii starších žiakov v olympiáde v anglickom jazyku. Medzi mladšími najlepšie spíkuje Jakub Hraško zo 7.A. V nemčine je zas najzdatnejšia Karin Ghirbaková z 9.A. Gratulujeme!

O chemickej a geografickej olympiáde si môžete prečítať v ďalšom čísle.

NA STOPE

DESIATA NAŠA...KAŽDODENNÁ?

Školské desiate detí sú v poslednej dobe veľmi aktuálnou témou. Z nedostatku času rodičia deťom nestíhajú desiatu pripraviť. Dajú im radšej peniaze, za ktoré si môžu desiatu kúpiť. Výsledkom je, že si deti kupujú sladkosti, solené pochutiny či rýchle občerstvenie doplnené sladenými limonádami.

Práve nepravidelnosť v stravovaní, absencia raňajok či nesprávny výber desiaty stoja za zvýšeným výskytom obezity u detí. Ak sa k tomu pridá nedostatočný pohyb, môžu detváci trpieť nadváhou už rannom veku.

„Prvostupniarom“ sa o desiate ešte starajú rodičia, a tak sme si urobili malý prieskum medzi staršími žiakmi a 95 z nich nám vyplnilo krátky dotazník. Zistili sme, že 82 z opýtaných žiakov si do školy desiatu nosí denne, 9 nepravidelne a 4 nedesiatujú vôbec.

22 žiaci sú samostatní a pripravujú si desiatu vlastnými rukami, 6 desiatu balia na striedačku obaja rodičia, 8 otec, 2 dedko, jednému sestra, jeden žiak desiatuje v školskej jedálni, jeden si kupuje desiatu sám, jedno dievča dodržiava „krabičkovú“ diétu. Tí, čo nedesiatujú, majú o starosť menej a 49 sa spoliehajú na mamu.

Čerstvé ovocie, prípadne zelenina

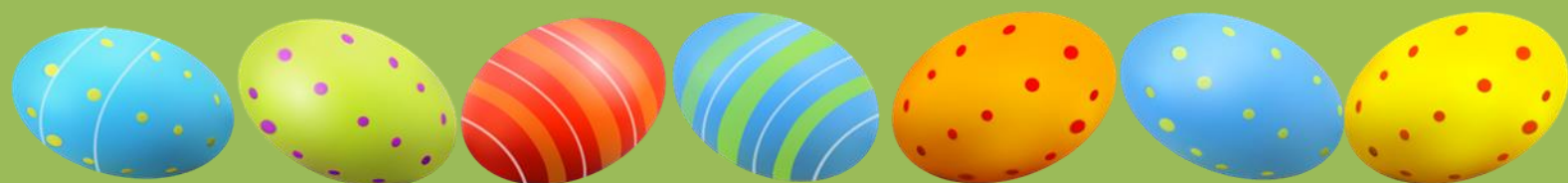
Je veľmi dôležité každý deň pribaliť do detskej tašky aspoň jeden druh ovocia, ideálne dva (ak ho vaše dieťa obľubuje a je s radosťou), napr. jablko a banán, nektárinka, hruška, slivka a pod. Pokiaľ sa to hodí k jedlu, môžu byť v obedáriku nakrájané malé kúsky čerstvej zeleniny (papriky, uhorky, paradajky, zeleného šalátu, mrkvy, kalerábu, karfiolu či varenej kukurice).

Len 11 z opýtaných žiakov si na desiatu nosí zeleninu alebo ovocie každý deň, 55 občas a 29 nad nimi ohŕňa nos.

Nápoj

V povinnej výbave pre školáka okrem desiaty nesmie chýbať nápoj - najlepšie osviežujúci čerstvý ovocný čaj s domácim ovocným sirupom (bazovým, malinovým, ríbezľovým,...), 100%-ný ovocný alebo ovocno-zeleninový džús zriedený čajom, stolová, minerálna, bylinkami ochutená alebo čistá voda. Rozhodne nevhodné sú

presladené nápoje z obchodu s takmer nulovým obsahom ovocných zložiek, malinovsky, cola a iné farbené nápoje.

Najobľúbenejším desiatovým nápojom našich respondentov je voda so sirupom, ktorú si na vyučovanie nosí 32 z nich. Po nej v rebríčku nasleduje čistá voda s 26 hlasmi, 19 žiakov si každý deň dopraje cukor v podobe sladenej malinovky alebo coly, 13 pijú čaj a 5 ovocný džús.

Sladkosti...

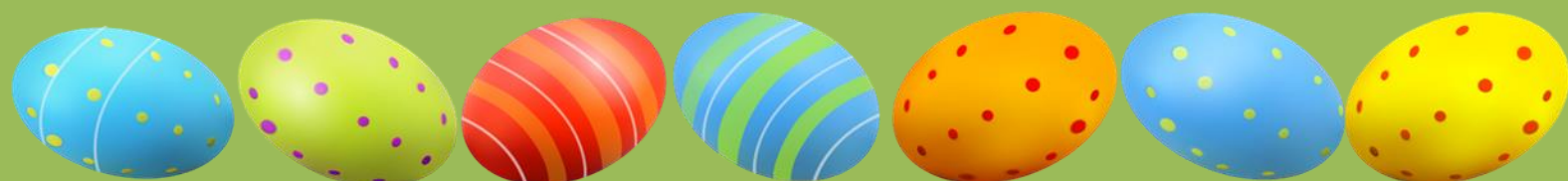
Na desiatu by mali byť výnimočne a zriedka. Určite nie sú hlavnou časťou desiaty. Skôr majú byť „za odmenu“ po zjedení obloženého chlebička so šunkou či rožku. Rozumnou voľbou z cukrovíniek sú druhy s čo najvyšším obsahom hodnotných zložiek ako sú cereálie, ovocie, oriešky, zrná olejnatých plodín a pod. Vhodné sú napr. ovocné müsli tyčinky (s orieškami), sušené ovocie, výnimočne mliečny keksík poliaty čokoládou. Úplne nevhodné sú tvrdé cukríky, lízanky, slané či sladké tyčinky alebo čipsy.

Z nášho prieskumu vyplynulo, že párkrát do mesiaca si sladkosti k desiate pribalí 43 z opýtaných žiakov, 23 mlsá každý deň a 29 si sladkosti do školy nenosí.

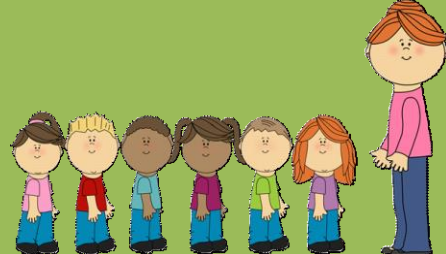
Nezabúdajme, že desiatu by mala tvoriť asi 15 % z celkového denného príjmu energie. Pokiaľ si pripravíte kvalitnú desiatu do školy, môžete tým pozitívne ovplyvniť aj vaše študijné výsledky. Deti, ktoré sa pravidelne a kvalitne stravujú, sú v škole pozornejšie a učenie im ide celkovo ľahšie.

(red.)

AKO DEVIATACI PASOVALI PRVÁKOV

Je to už každoročná rutina... Niektorí prídu a niektorí zas odídu. Na základnej škole to znamená privítanie prvákov, ale zároveň aj lúčenie sa s najstaršími žiakmi školy, teda deviatakmi. No zatiaľ sa ešte (našťastie) nelúčime a podľa nás sa radšej porozprávajme o tom vítaní.

V jedno pekné piatkové doobedie, presnejšie povedané tretiu vyučovaciu hodinu, sa uskutočnila jedna z významnejších udalostí pre našich prváčikov. Konalo sa Rozprávkové pasovanie prvákov, na ktorom, samozrejme, nesmeli chýbať rodičia, starí rodičia alebo aj iní rodinní príslušníci, rozprávkové postavičky, učiteľia, deviataci a, pochopiteľne, aj prváci.

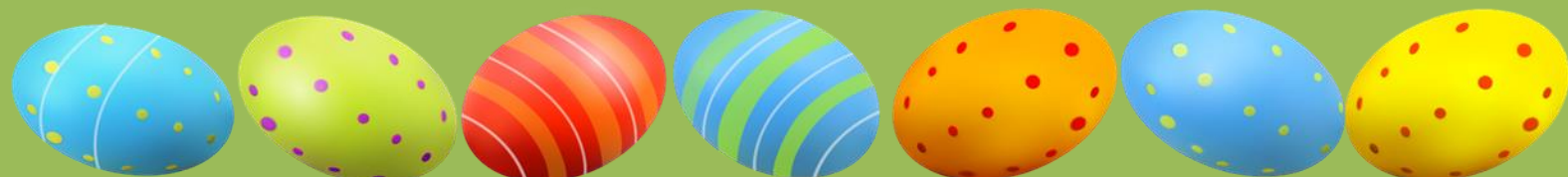

Keď sme sa všetci tak pekne zhromaždili v telocvični, prváci prešli popod "zlatú bránu", ktorú im vytvorili naši deviataci. Potom ich čakali rôzne úlohy, ktoré im zadávala Lienka (ejkej ja). V týchto úlohách sme si preverili, či poznajú písmená, farby, tvary a všetko možné i nemožné, pričom im pomáhali rozprávkové postavičky.

Na našej škole máme, samozrejme, len šikovných žiakov, a tak úlohy všetci zvládli a mohli sa ísť na pasovanie. V abecednom poradí si vždy po jednom kl'akli pred Lienku (mňa). Boli pasovaní ceruzkou a po ceste na svoje miesto si otláčili prsty na pamätnú listinu. Deviatáci im odovzdali pamätný list, no a nakoniec nám naši prváci zatancovali, zaspievali a tak ďalej a tak ďalej, až kým sme sa nakoniec všetci nerozišli po vlastných cestách.

Táto udalosť možno mala symbolizovať odovzdávanie "štafety" deviatakov prvákovi, no nie je to úplne tak. Prváci možno nahradia naše miesto v laviciach, no nie naše miesto v spomienkach a srdciach ostatných.

KARIN GHIRBAKOVÁ, 9.A

Z LYŽIARSKEHO DENNÍKA KARIN GHIRBAKOVEJ (II. časť)

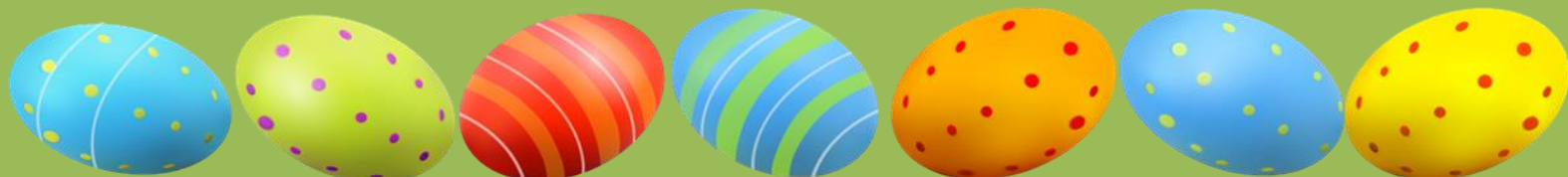
Určite viete, že tak ako aj minulý rok sa niektorí šťastlivci (teda my) vybrali na LVVK a tým sme sa vás (alebo ste sa nás?) zbavili na celý jeden týždeň. Ale ani my sme len tak nevysedávali. Aj my sme sa učili, ale trochu inak. Váš cieľ bol napríklad dostať z písomky čo najlepšiu známku. Náš cieľ bol udržať sa na lyžiach (bez chýbajúcich alebo doráňaných končatín).

Účasť bola väčšia ako minulý rok - to je fajn. Horšie bolo, že sme mali aj viac tých, ktorí podľahli chorobe. Niektorí kvôli nej ani kurz nedokončili, čo nám je veľmi ľúto. No a niektorí (ako napríklad ja) dost' času strávili na izbe, pretože no choroba. Ale aj proti týmto nástrahám sme bojovali a celý náš týždeň dopadol celkom slušne.

Nedel'a - Cesta a príchod

Tak ako každý výlet, aj ten náš začal stretnutím. Všetci sme sa stretli pred školou, naložili lyže, lyžiarky, batožinu, pohrkúťali si, vyronili slzičku a zamávali navlhnutou servítkou mamičkám a oteckom, pričom sme sa už autobusom pomaly vyberali na dlhú cestu, ktorá nás čakala.

Našou d'alšou zastávkou bola Bratislava, kde sme nabrali našich spolucestujúcich, neskôr spolubývajúcich. V autobuse ani nebol priveľký hluk (škoda), a tak sme pokojní dorazili na tretiu zastávku nášho autobusu. Navštívili sme lyžiarske múzeum. Vlastní ho jeden milý pán, ktorý nám všetko poukazoval - od lyžiarok cez lyže až po lanovky.

Našou štvrtou a poslednou zastávkou bolo Srdiečko, kde sme vyložili batožinu a nasadli na lanovku, ktorá nás vyviezla k chate. Postupne sme sa ubytovali a snažili sa zabývať. Večer sme sa dozvedeli, čo nás čaká d'alší deň a vybrali sme sa do ríše snov.

Pondelok - Prvé lyžovanie

Pre niektorých prvé lyžovanie, pre niektorých len lyžovanie. Boli sme rozdelení do 3 skupín, podľa našich schopností. Tí, pre ktorých to bolo prvé lyžovanie, sa učili a tí ostatní sa zdokonaľovali (to je rozdiel). Pred lyžovaním sme sa posilnili raňajkami, po lyžovaní obedom. Poobede d'alšie lyžovanie, po lyžovaní olovrant, po olovrante voľno, po voľnej chvíľke večera a po večeri spánok. Asi takto vyzeral náš obvyklý deň. Skoro vstať a skoro aj zaspať.

Utorok - Pokroky

Neboli sme ešte zvyknutí na takú záťaž, a tak sme po predchádzajúcom dni boli dosť unavení. Ale nevzdali sme sa a dodržali svoj denný program. Teda aspoň tí s trochou šťastia a zdravím, medzi ktorých som ja nepatrila. Vlastne v tento deň sa nám začala naša miniepidémia.

Streda - Polooddychový deň

Doobeda ako obvykle, no poobede sa nám program trochu zmenil. Tí zdraví boli na Chopku - teraz máme na mysli vrch Chopok - a tí chorí na izbe (ako napríklad ja). Porobili fotečky, smiechoty, parádny výhľad, no jednoducho na pa-rá-du deň.

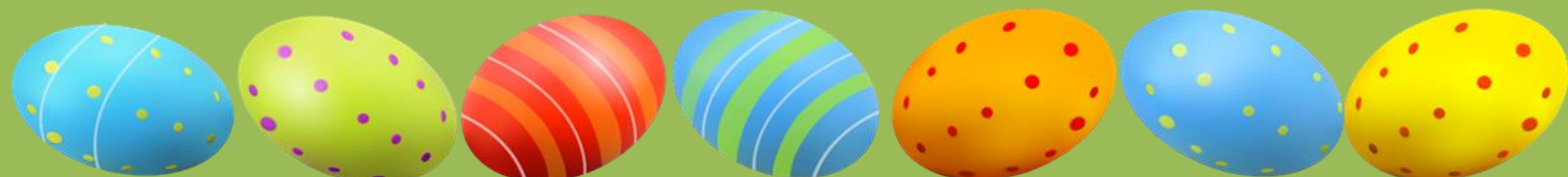
Štvrtok - Predposledný deň

Smut'as. Už d'alší deň sa pôjde domov ... Ako rýchlo to ubehlo.

Piatok - ...

Akurát posledný deň začal fúkať veľmi silný vietor, čo znamenalo, že sme sa nemohli ísť lyžovať. A tak nás naši inštruktori zobrali na miniprechádzku, no niektorí sme s nimi ostali vonku aj dlhšie. Dnes sa aj dostávali odmeny a diplomy, napríklad aj za slalom, ktorý bol v stredu. Kvôli silnému vetru nešli ani lanovky, a tak sme sa museli dole dostať po svojich. Aspoň batožinu nám odviezli. Domov sme dorazili živí, dajme tomu, že aj zdraví, bez vážnejších zranení a cez víkend sme sa mohli konečne poriadne vyspať i keď nám chýbal náš lyžarák☺

KARIN GHIRBAKOVÁ, 9.A

VALENTÍN V KINE

V predvalentínsky piatok sa v našej škole už tradične rozdávali valentínky. Novinkou však bolo večerné kino určené nielen pre zamilovaných.

Žiaci vyrábali valentínske pozdravy pre svojich kamarátov, spolužiakov, učiteľov a niektoré triedy nezabudli ani na pani kuchárky a pani upratovačky. Kartičky potom vhodili do pripravených schránok a deti zo školského parlamentu ich odovzdali adresátom. „Dostal som valentínku od kamarátky,” povedal s úsmevom Boris Orgoň z 3.B. Piatačka Lea Chovancová oslavuje tento sviatok doma s rodinou. „Najkrajšie je, že sa stretne celá rodina. Od rodičov som dostala ružu, čokoládu a ponožky s anglickými dňami,” prezradila.

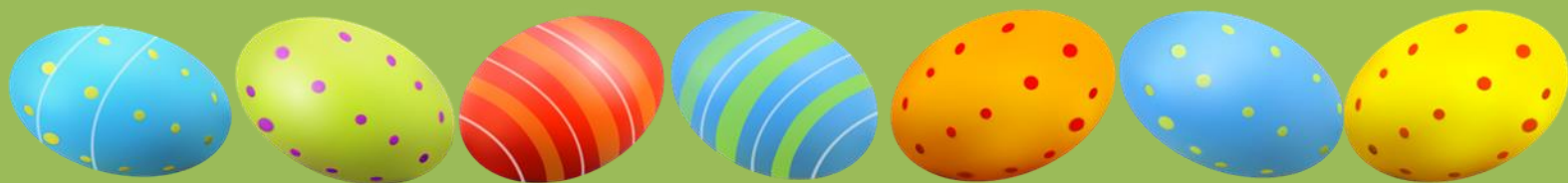
Valentínska pošta, 14. február 2015

LOL

Večer sa žiaci stretli v rohožníckom kultúrnom dome, aby si na plátne pozreli romantický film s názvom LOL. Hlavnou hrdinkou filmu je Lola, ktorá vo svete prepojenom sociálnymi sieťami prežíva prvé lásky, priateľstvá i sklamanie.

Takýto bol teda Valentín v našej škole, dúfame, že ste si ho užili rovnako ako my.

VERONIKA POLÁKOVÁ, AGÁTKA IFKOVÁ, 5.B

V ROHOŽNÍCKEJ ŠKOLE SA OBJAVILI MIMONI

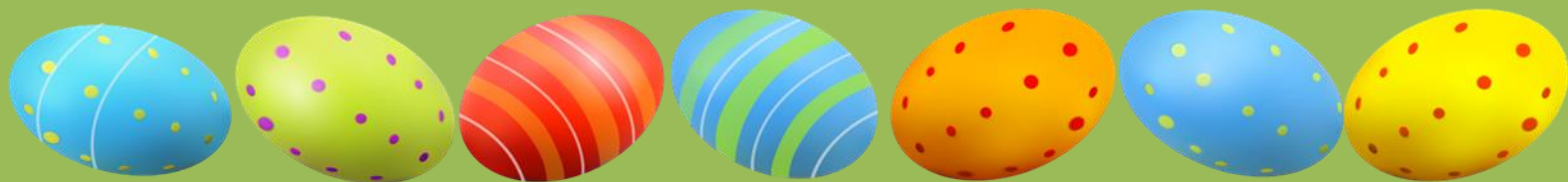
V druhú februárovú nedeľu sa v našej škole stretli Harry Potter so Snehulienkou, piráti s princeznami aj zvieratká s chodiacimi domácimi spotrebičmi. Všetci prišli, aby sa spolu zabavili na tradičnom karnevale.

Vymyslieť originálnu masku je fakt umenie. Inšpiráciu teda deti a rodičia hľadali v naozaj nečakaných situáciách. „Všetko sa to začalo asi pred tromi týždňami, keď moji rodičia dostali lístky na kovbojský ples. Keď nastala sobota, oni išli na ples a ja som šla spať ku kamarátke,“ začína svoje rozprávanie piatačka Terezka Vašková. Mamina jej ráno po plese volala, aby jej oznámila, že vyhrali chladničku. „Bolo pár dní do karnevalu, ja som rozmýšľala, čo budem, a potom mi to došlo: Budem chladnička!“, vysvetľuje. A tak jej rodičia pomohli so stavbou domáceho pomocníka. Ako by však vyzerala chladnička bez pochúťok? „Ocinu musel mať na raňajky omeletu, lebo mi vyfúkol päť vajec, ja som zohnala pískacie kura. Dali sme tam obaly zo syra, jogurtov či nanukov.“ Táto maska vyčarila úsmev na tvári každému, kto ju videl a Terezka sa s ňou v hodnotení poroty zloženej z rodičov a členov žiackeho parlamentu ocitla na treťom mieste.

Namiesto Rubikovej vznikla hracia kocka

Na druhom mieste skončila predškoláčka Danielka Harbutová alias hracia kocka. O jej kostýme nám porozprávala sestra. „V sobotu ráno ocinovi napadlo, že by sestra mohla byť Rubikova kocka. Tak sme začali pracovať na maske,“ hovorí Sonička.

Keď už mali polovicu kocky hotovú, stalo sa niečo nečakané. „Minuli sa nám farby. Tak sme vymysleli, že kocku nalakujeme na čierne a spravíme z nej kocku hraciu,“ opisuje. Potom vystrihli bodky a spoločnými silami kocku dokončili.

Prvé miesto obsadili súrodenci

Viete, kto sú mimoni? Ide o žlté postavičky zo známeho animovaného filmu Ja, zloduch. Za ne sa prezliekli súrodenci Melánia a Henrich Frühaufovci a ich maska bola zaslúžene vyhlásená za najkrajšiu. „Bol to môj nápad, lebo je to moja obľúbená rozprávka,“ hovorí Melánia. Kostýmy vyrábala babka s maminou asi dva týždne. „Nemysleli sme si, že vyhráme, ale tešili sme sa z toho,“ dodáva skromne tretiačka.

Okrem vyhlasovania najkreatívnejších masiek sa na karnevale veľa tancovalo, súťažilo, žrebovala sa tombola a každý, kto

aj napriek fujavici v nedeľu do školy dorazil, z nej odchádzal veselý a dobre naladený do nového týždňa.

(red.)

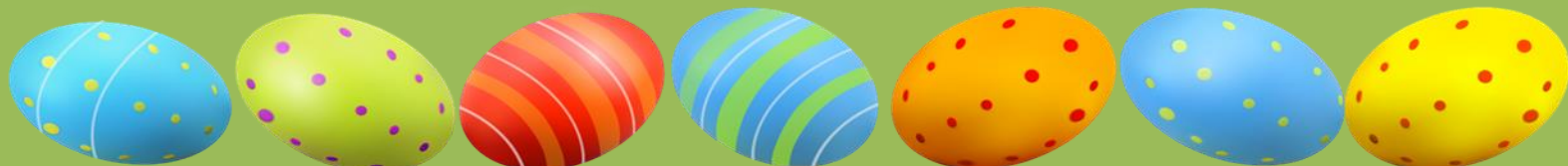
DEBATOVALI SME O ĽUDSKÝCH PRÁVACH

Workshop - UNICEF

12. 2. 2015

Vo februári nás v škole navštívila Junior ambasádorka z UNICEFU, Michaela Halabrinová, ktorá žiakom interaktívnym spôsobom a zážitkovými aktivitami prezentovala informácie o právach detí.

Junior ambasádori sú dobrovoľní pracovníci, aktívni mladí ľudia, so srdcom na správnom mieste a s chuťou pracovať s deťmi a prinášať im zaujímavé informácie o ich právach. A taká bola aj Miška, milá, usmievavá a priateľská.

Hravo o problémoch

Najskôr sa stretla s našimi najmenšími druhostupniarmi – piatakmi, ktorých aktivity veľmi zaujali. Počas nich, hravým spôsobom, vyjadrovali svoj názor na školu a trávenie voľného času. Okrem toho, že všetci uznali, že právo na vzdelanie je naozaj právom a nie utrpením, bolo počas dvoch hodín všetkým žiakom sprostredkované tiež právo na oddych a hru. A to sa im veľmi páčilo.

Starším žiakom boli práva detí prezentované formou diskusie a úvah o problémových situáciách v škole i doma, ale samozrejme aj oni dostali priestor sa zabaviť. Tvorili skupiny podľa ich názorov a aktívne a systematicky sa snažili zabrániť nepriateľovi včleniť sa do ich kruhovej komunity. ☺

Na záver si nezabudli spraviť spoločné spomienkové foto a rozlúčiť sa po príjemne strávenom čase.

MICHAELA BELUŠKOVÁ, 8.A

NARCIS - SYMBOL JARI, ALE I SOLIDARITY A NÁDEJE

Pripnutím žltého kvietku v Deň narcisov vyjadrujeme onkologickým pacientom, že nie sú vo svojom ochorení sami, že ich boj sa týka nás všetkých a že majú i našu podporu.

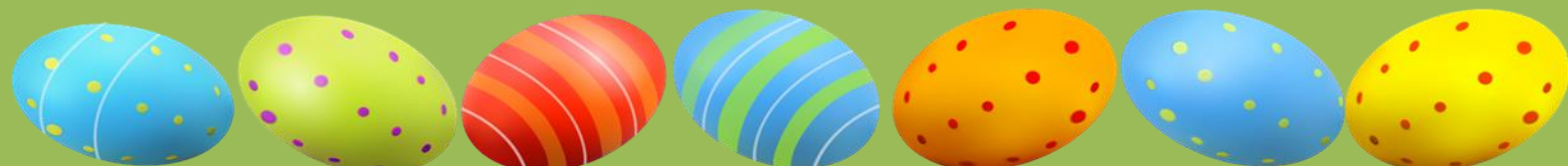

Cieľom Dňa narcisov je vnieť problematiku boja proti rakovine a pravdu o súčasnom postavení chorých na Slovensku bližšie k ľuďom. Deň narcisov, už devätnásť rok, pomáhajú spoluorganizovať stovky organizácií po celom Slovensku. Sú to školy, mestá, športové oddiely, kluby dôchodcov a mnoho iných ľudí dobrej vôle. Počas jediného dňa vyrážajú do ulíc miest a obcí s pokladničkami, aby mali ľudia možnosť vhodiť do nej ľubovoľný

príspevok a mohli sa tak pridať k veľkej rodine „narciskov“. Financie vyzbierané v Deň narcisov sú prerozdeľované do všetkých regiónov Slovenska na starostlivosť o pacientov a zlepšenie ich života, na informovanosť a prevenciu, ale i na výskum a diagnostiku tejto zákernej choroby.

Žiacky parlament ZŠ Rohožník sa aj tento rok stal jedným zo spoluorganizátorov pomáhajúci nadácii Liga proti rakovine a vďaka žiakom, zamestnancom školy a ďalším spoluobčanom sa nám podarilo vyzbierať sumu 95 eur. Všetkým prispievateľom srdečne ďakujeme!

ZUZANA VALÁŠKOVÁ

ŠKOLA IDE NA SLOVAN!

Najprv by bolo asi celkom fajn si povedať, vďaka komu sme vlastne išli. Najväčšiu zásluhu na tom majú asi deviataci a šiestaci. My, ako deviatačky, sme vytvorili hokejistu z obalov Raja, no a piatáci nás tak trochu sponzorovali. Náš výtvor sme potom odfotili a poslali (samozrejme s pomocou našich obetavých pani učiteliek). Tým sme si zaslúžili 48 lístkov na predposledný zápas sezóny, zápas proti SKA Petrohrad.

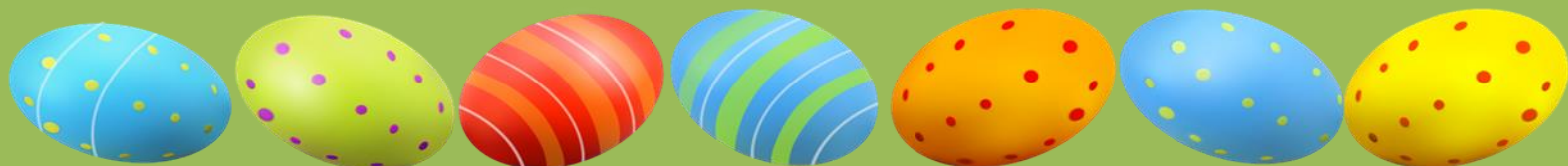
Naša výprava začala trošku posmutnejšie, keďže pre nás neprišiel sľúbený belasý autobus, no všetko sme si vynahradili na mieste, keď sme sa pri ňom odfotili. Po fotení sme sa vydali na malú prehliadku štadióna a usadili sa na svoje miesta.

Pomohli sme belasým k víťazstvu?

V prvej tretine sme sa stali aspoň na pár sekúnd populárnymi. Ukázali nás na „kocke“ a aj vyhlásili našu školu, pričom hneď potom dali belasí svoj prvý gól. Náhoda? Nemyslím si. Zo záberu na kocke bol určite najviac nadšený posledný rad (mueheheh).

Povzbudzovali sme ako sa len dalo a možno aj preto belasí vyhrali 5:2, čo znamenalo, že sme mohli využiť len 2. časť nášho transparentu. Rohožník išiel na Slovan, Slovan vyhral. To určite tiež nebola náhoda.

Aj my máme svoj fanklub

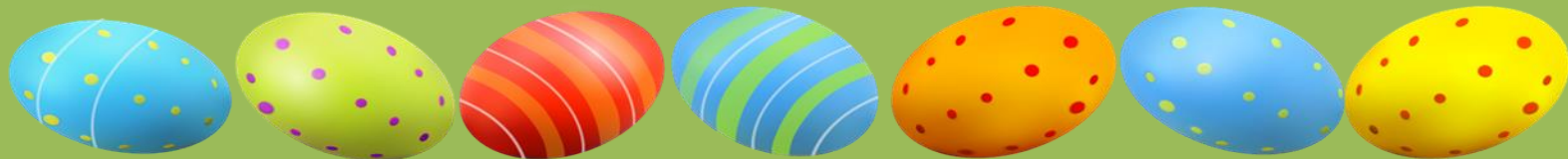
Po ceste k autobusu sa ozval aj náš nový fanklub, teda týpci v nálade, čo veselo skandovali názov našej školy.

Chceli sme sa poďakovať našim hokejistom, a to vo veľkom štýle. Týpek, ktorý nás odprevádzal k autobusu nám ukázal, kde približne majú naši hokejisti šatňu a spustili sme teraz už slávne ĎAKUJEME. Po našom preslávení nám už neostávalo nič iné, ako sa pobrat domov so spokojným svedomím z výhry a zaľahnúť do postele s ďalšími novými zážitkami.

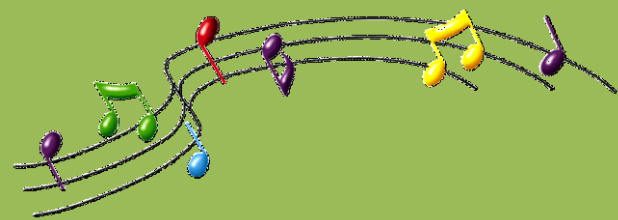

KARIN GHIRBAKOVÁ, 9.A

3:0 PRE FRAGILE V PIATOK TRINÁSTEHO!

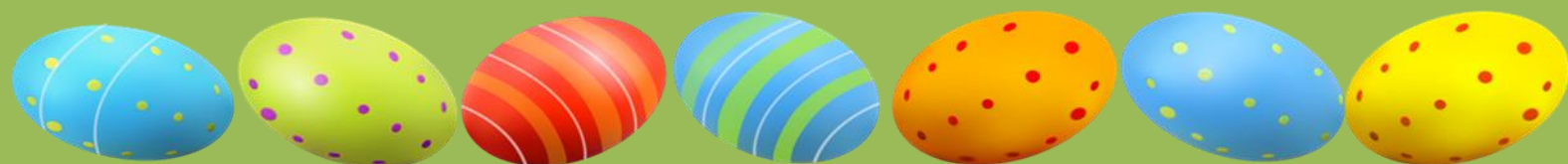
Akapela Fragile potešila fanúšikov z Rohožníka i blízkeho okolia. A dokonca trojnásobne. Presne toľko vystúpení absolvovala v miestnom kultúrnom dome.

Prvýkrát potešili nejedného žiaka rohožníckej školy počas takmer hodinového výchovného koncertu. Komu nestačilo, mohol (a aj zobral) svojich rodičov na koncert o 17.00 hod. alebo 20.00 hod.

A aký teda bol zážitok z koncertu skupiny, ktorá nielen spieva, ale aj „hrá“ ústami? „Bola som na večernom predstavení. Hovorili sa vtipy, na ktorých sme sa pobavili, bola tam príjemná a uvoľnená atmosféra. Výhodou večerného predstavenia bolo, že sme si mohli kúpiť CD, dostať autogram či odpotiť sa so spevákmi. Trošku som bola sklamaná, že neprišli všetci speváci,“ zhodnotila Zuzka Kaňková z 5.B.

RENÁTA OLŠOVSKÁ

KEĎ NÁS KOPLA MÚZA

Jarný kvet

Som krásna kvetinka. Žijem v mestskom obchode, v kvetinárstve. Je to tu pekné, ale nikdy som nezažila, čo je dážď či vietor. Chcem zistiť, ako sa žije v prírode. Konečne prišiel čas, keď si ma niekto chce kúpiť. Som celá natešená, že si ma niekto kupuje. Od dnes budem žiť v záhrade. Moje nadšenie klesá. Zisťujem, že si ma kupuje nejaká žena s prasaťom na obojku. Nevyzerá na ženu, čo by mala záhradu. Sme u nej doma, vôbec to tu nevyzerá, ako v mojej vysnívanej prírode. Samé oblečenie, všade jedlo, pokazené jedlo, jednoducho neporiadok.

Prešli tri dni a tá žena ma ani raz nepoliala. Som zúfalá a jediné čo chcem, je aspoň kvapka vody. „Och, to čo je za kvet, keď po troch dňoch zvradne?!“ čuduje sa žena. Ja sa jej prekvapeniu nečudujem, žena žije v Bratislave. Je zhičkaná mestským životom. Tak, ale vyhodiť ma z okna, to je hádam zlý sen. Jediné na čo myslím, je smrť...

Zázrak, šťastie, náhoda... stále žijem. Ležím na zemi a nariekam. Cítim, že aj napriek tomu, že som prežila ten pád, tak to ležania na zemi a čakanie na pomoc ma určite zabije. Zázrak, šťastie, náhoda... niekto ma našiel. Zdvihol ma. Niekam má tá osoba nesie...

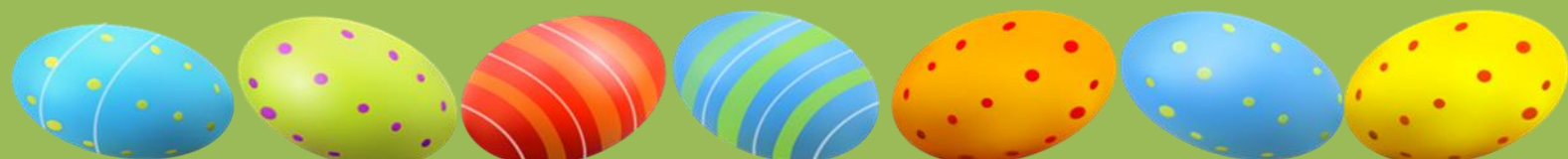
Po krátkej chvíli prichádzame do nádherného obrovského bytu. Položil ma na okno s výhľadom na hrad. Prišiel s krhličkou, hlinou a novým kvetináčom. Presadil ma do nového krásneho kvetináča a polial. Bolo to tu nádherné. Krásny, presvetlený byt. A nie len byt bol nádherný, aj osoba, ktorá ma zachránila. Vysoký, modré oči, blond vlasy. Viem, že som túžila po živote v prírode, ale tu sa mi páči tiež.

O tri týždne neskôr...

Záchranca odišiel. Teraz ma chodia, vlastne už nechodia, polievať dve ženy. Volajú sa Izabela a Tánia. Nie sú vôbec také, ako môj záchranca, ba dokonca sú možno aj horšie ako tá prvá žena, čo si ma kúpila.

O tri dni neskôr...

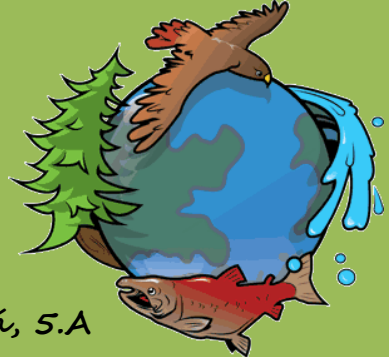
Znova to utrpenie, jedná vec po čom túžim je opäť voda. Som už týždeň bez jedinej kvapky a cez okno cítim obrovskú páľavu. Znova umieram. Predstavujem si, že som v krásnej presvetlenej záhrade, kde pofukuje jarný vánok, hrajú sa tam deti, na oblohe svieti slniečko a moje listy kropí jarný dážď... s touto predstavou skláňam hlávku...

O mesiac neskôr....

Záchranca sa vracia domov. Našiel má zvädnutú a suchú. Plakal... nielen pre mňa, ale pre celý doterajší život... zostal sám...

Luisa Bencová, 5.A

Čo pre mňa znamená príroda

Príroda sa na zemi nachádza všade. Je to náš život. Porozprávam vám zážitok z môjho života. Ja, moja maminka a moja krstná chodievame cez víkend k babke na Cerovú. Cerová má tri časti: Cerová, Lieskové a Rozbehy. My veľmi radi chodíme na Rozbehy, lebo sú tam vrtule a hrad Korlátko. Pretože bola dlhá zima, dlho sme tam neboli. Minulý víkend bolo pekne, tak sme sa rozhodli, že tam pôjdeme. Išli sme cestou cez Rybníčky. Volá sa to tak, lebo je tam veľa rybníčkov. Bolo to tam veľmi zaujímavé, lebo tie rybníčky boli zvláštne, mali krásnu farbu, takú až tyrkysovú. Vždy som si myslela, že voda je len bledomodrá, no zistila som, že som sa mýlila. Bolo to nádherné. Videla som, že príroda má ešte veľa tajomstiev, o ktorých neviem. Mám prírodu rada, lebo keby jej nebolo, nebolo by ani nás. Vážte si prírodu, nezaslúži si, aby sme ju ničili!

Lea Chovancová, 5. A

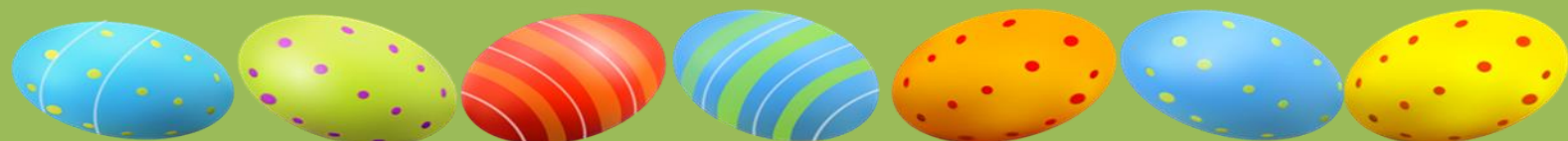
Na potulkách lesom

Príroda to je miesto, v ktorom človek nájde pokoj, slobodu, krásu prírody a iné pekné veci. Vždy keď sa prechádzam lesnými cestičkami na potulkách lesom, nájdem tam to, čo mi tak dlho chýbalo. Čaro prírody

ma vždy posilní a posunie ma vždy o krok ďalej! Ten šum, spev vtáctva, je prosto nádherný! Mám radosť, že príroda je tu pre každého bez ohľadu na to, akí sme. Príroda je náš život. Dúfam, že nie som jediná, ktorá je prírode vďačná. Môj otec je poľovník, takže prírodu navštevujeme spolu. Ten bezstarostný život ma vždy nadchne. Vedela by som si dokonale predstaviť taký život. Chodievala by som na pašu, hrávala sa s kamarátmi...bolo by to super.

Preto milujem prírodu. Je taká nevinná a predsa vie uškodiť. Dúfam, že ju budem takto vnímať i naďalej.

Patrícia Hudecová, 5.A

Šiskovačka

Ja si myslím, že príroda je uvoľňujúca. Každý má rád niečo iné, ale podľa mňa prírodu má rado veľa ľudí. Prečo? Lebo keď je niekto v prírode a iba sedí alebo beží, je uvoľnený a počúva spev vtákov alebo iné zvuky, je to pekné. Závidím tým, ktorí bývajú pri lese. Ráno vstať a urobiť si kávu, čaj, dať si raňajky a to všetko pri okne, z ktorého sa pozeráte na prírodu.

V lete môžete byť aj vonku a v zime môžete pozerieť na sneh na stromoch. V prírode veľa zažijete, stanovačky, môžete pozorovať srnky, jelene, diviaky, ale aj veveričky a veľa iných zvierat. Stačí, keď idete na prechádzku, piknik, stanovačku alebo opekačku. Zaspávate pri krásnom zvuku zvierat, napríklad kukučky, lúčnych koníkov, cvrčkov alebo sovy. Počujete padanie vetvičiek alebo šišíek. A zobúdzate sa pri tiež krásnom zvuku vtákov alebo vás zobúdzajú prvé slnečné lúče.

Z prírodných vecí sa môže vyrobiť veľa hudobných nástrojov, luky, praky alebo sa dá v prírode zahrať veľa hier, napríklad schovka, opas opas.

Mám babku, ktorá býva pri lese a vymysleli sme novú hru, ktorá sa volá šiškovačka. To si najprv urobíte bunker, nazbierate šišky, schováte sa, a potom tie šišky hádžete po sebe. Nebojte sa, nebolí to.

Takže v prírode sa môžete zahrať, uvoľniť a relaxovať.

Andrej Beluško, 5.A

Vôňa prírody

V prírode môže žiť každý človek, každé zviera, aj vo vode.

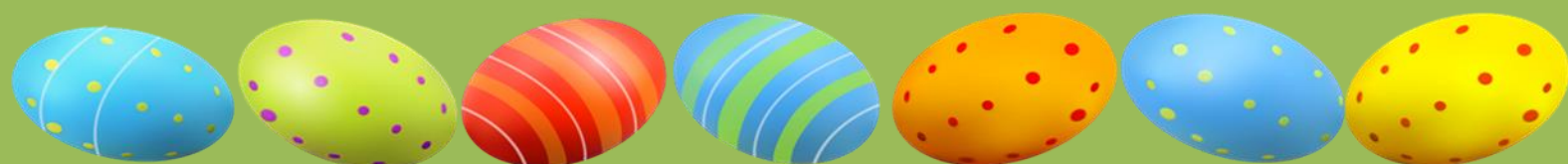
Je v nej veľa vodopádov, dáva nám potravu a kyslík.

Z dreva môžeme vyrobiť papier, na papier môžeme písať, preto treba sadiť ďalšie stromy, ktoré voňajú a dávajú kyslík.

Mám rád prírodu, pretože pekne vonia, je v nej ticho, cítim sa v nej slobodný.

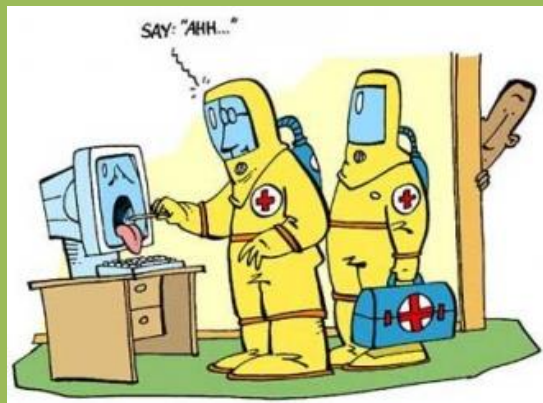
Frederik Frühauf, 5.A

Moje vysnívané povolanie

Chcem byť počítačový technik. Keď som mal tri roky, dostal som svoj prvý detský notebook. Nikto mi nemusel ukazovať, ako sa ovláda. Hral som rôzne hry. Bola to veľká zábava. Neskôr mi rodičia dovolili vyskúšať ich notebook. Naučil som sa sťahovať súbory, pozerať videá. Veľmi ma bavilo prezerať a upravovať fotografie. Ako som rástol, rástla aj moja zvedavosť. Postupne som zisťoval, že počítač nie je len bedňa, klávesnica a monitor. Naučil som sa, že v tej bedni sa nachádza všetko potrebné na to, aby počítač fungoval. Niekedy sa mi počítač aj pokazil. Našťastie máme v rodine Laciho, ktorý vie nájsť a opraviť každú chybu. Vždy som ho rád pozoroval a pýtal som sa ho na to, ako možno drobné poruchy opraviť. Teraz už viem veľa vecí opraviť sám. Preto si myslím, že budem dobrým počítačovým technikom.

Jakub Čulen, 4.A

Ja by som chcel byť maliarom, lebo kreslím už od roka a pol. Výhodou je to, že môžem byť slávny a nevýhodou, že tie obrazy musím vyfarbovať a to ma nebaví. Nikdy by som nechcel byť učiteľom, lebo by som nemal na deti nervy. Rád by som bol aj policajtom. Bavilo by ma chytať tých, ktorí porušujú zákony.

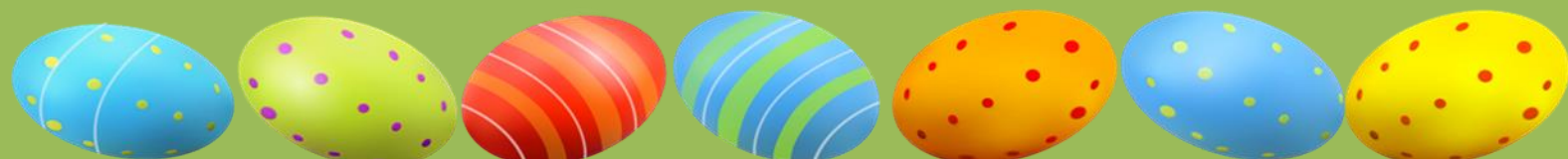
Dával by som pokuty, jednu za druhou. Nevýhodou policajta je to, že musí ísť príkladom. Policajt musí byť vždy pripravený pomáhať a chrániť.

Richard Dujnič, 4.A

Ja by som chcela byť kuchárkou, lebo ma baví variť. Viem už spraviť mäso, omeletu, vajíčko na cibulke. Nebaví ma však umývať riad, ale ten by som mohla

dať do umývačky a hotovo! Mohla by som zarábať veľa peňazí ako moja krstná. Ona má za to teraz pekný dom, manžela a malé bábätko. A keby som nebola kuchárkou, tak by som chcela byť barmankou na pláži Copacabana, čo je v Brazílii. A viem robiť veľa koktejlov, napríklad banánové, jahodové, smoothie. Ale alkoholické ešte neviem miešať. No má to jeden háčik. Vôbec ale vôbec sa mi nechce učiť cudzí jazyk.

Vaneska Gašparová, 4.A

Chcel by som byť počítačovým technikom, lebo počítač mám veľmi rád. Mohol by som vyrábať hry, lebo v žiadnej nie je to, čo by som chcel. Okrem jednej, ale tá už jeden či dva roky nejde. Nevýhodou je, že počítačové firmy sú až v Amerike a to je veľmi ďaleko. Nechcel by som byť baníkom. Baníci majú veľmi ťažkú prácu. Pracujú hlboko pod zemou, kde je veľká tma a málo vzduchu. Všetko je tam tmavé a špinavé. To by sa mamke nepáčilo, keby som domov chodil špinavý... Nechcel by som byť ešte krotiteľom levov a divých želiem. A prečo? To asi každý vie. Keby sa lev náhodou málo najedol, tak by som skončil ako jeho večera. A ešte som si spomenul, že by som chcel byť cestovateľom. Spoznával by som cudzie krajiny a ľudí. Videl by som, ako ľudia žijú, čo robia a navštívil by som pamiatky. Ale to je ešte ďaleko...

Janík Jarab, 4.A

Mesiace knihy

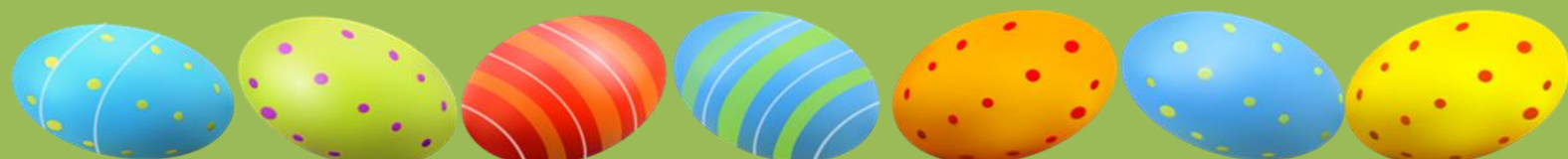

Moja najobľúbenejšia kniha sa volá Čarohľadačky. Hlavná postava je Sisa a jej kamarátky sú vedľajšie postavy. Už vydali 13 dielov Čarohľadačiek. Túto knihu mám veľmi rada, lebo je dobrodružná a Sisa v nej hľadá ukradnuté prívesky. V dnešnej dobe však deti čítajú málo. A keď ľudia nečítajú knihy, majú malú slovnú zásobu alebo majú problém s gramatikou. Deti by sa mali ku knihám správať tak, že z nich nebudú trhať listy, nemajú nad knihou ješť a keď si nejakú požičajú z knižnice, mali by ju vrátiť!

Adriana Dinušová, 4.A

Ja mám veľmi rada knihy a moja najobľúbenejšia kniha je Milý denníček. Je zábavná a sú v nej dobré rady. Knihy je dobré čítať preto, lebo nimi môžeme zabíť čas, niekedy je v nich ponaučenie a, samozrejme, napíšeme na lepšiu známku diktáty. Keď niekto nečíta knihy, tak má horšiu gramatiku a viac sa doma nudí. V dnešnej dobe sa už knihy veľmi nečítajú, lebo mládež sa stále hrá na počítačoch a mobiloch.

Zuzana Belancová, 4.A

KEĎ NÁS KOPLA MÚZA

Diana Patáková, 9.A

Márna lásky snaha

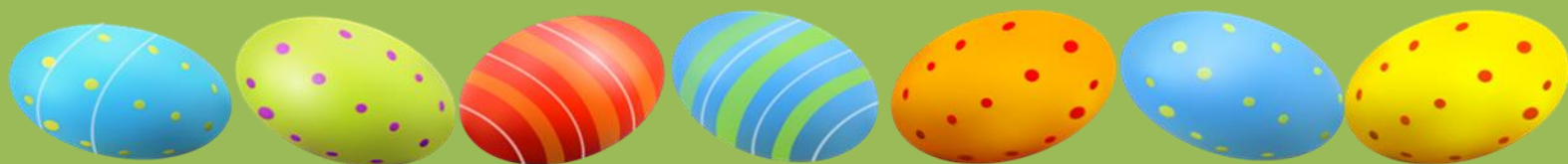
Je to stále tak,
deň sa mení v noc a naopak.
Píšem celkom novú pieseň
o tom, ako sa zlé ťažko nesie.
Zem sa aj tak točí ďalej
aj keď všetko padlo a nie je nádej

Je to stále tak,
deň sa mení v noc a naopak.
Stále tá istá známa,
viem, že si moja márna lásky snaha
a tiež jediný,
ktorého som milovala.

Prečo je to tak?

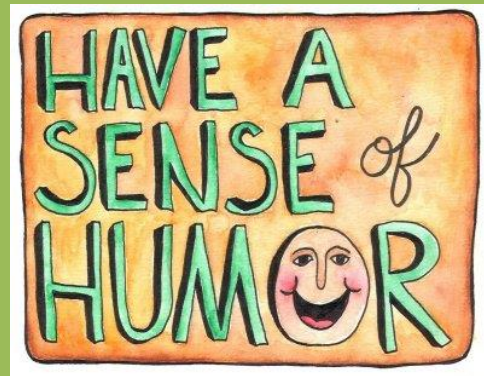
Som so svojím psom na prechádzke,
rozmýšľam o tom, čo dospelí
rozprávajú,
ako ľudia rozumejú láske,
ako sa niekedy začervenujú,
prečo si dávajú rande a
hneď na to sa rozídu?
Prečo chciú mať všetko?
Pozorujem ich čudné pocity,
keď sa tak náhlia okolo mňa
a môjho psa
Všetko plyní,
ale neviete prečo,
len to, že to nie je ľahké,
cítiť sa tak cudzo,
akoby ste strácali všetko,
čo ste kedy poznali.
Prečo je to tak?

BERME ŠKOLU S HUMOROM

Tak sme si zas raz posvietili na vaše písomky a tentoraz sme vybrali pár vtipných omylov zo štvrtáckeho testu zo slovenčiny.

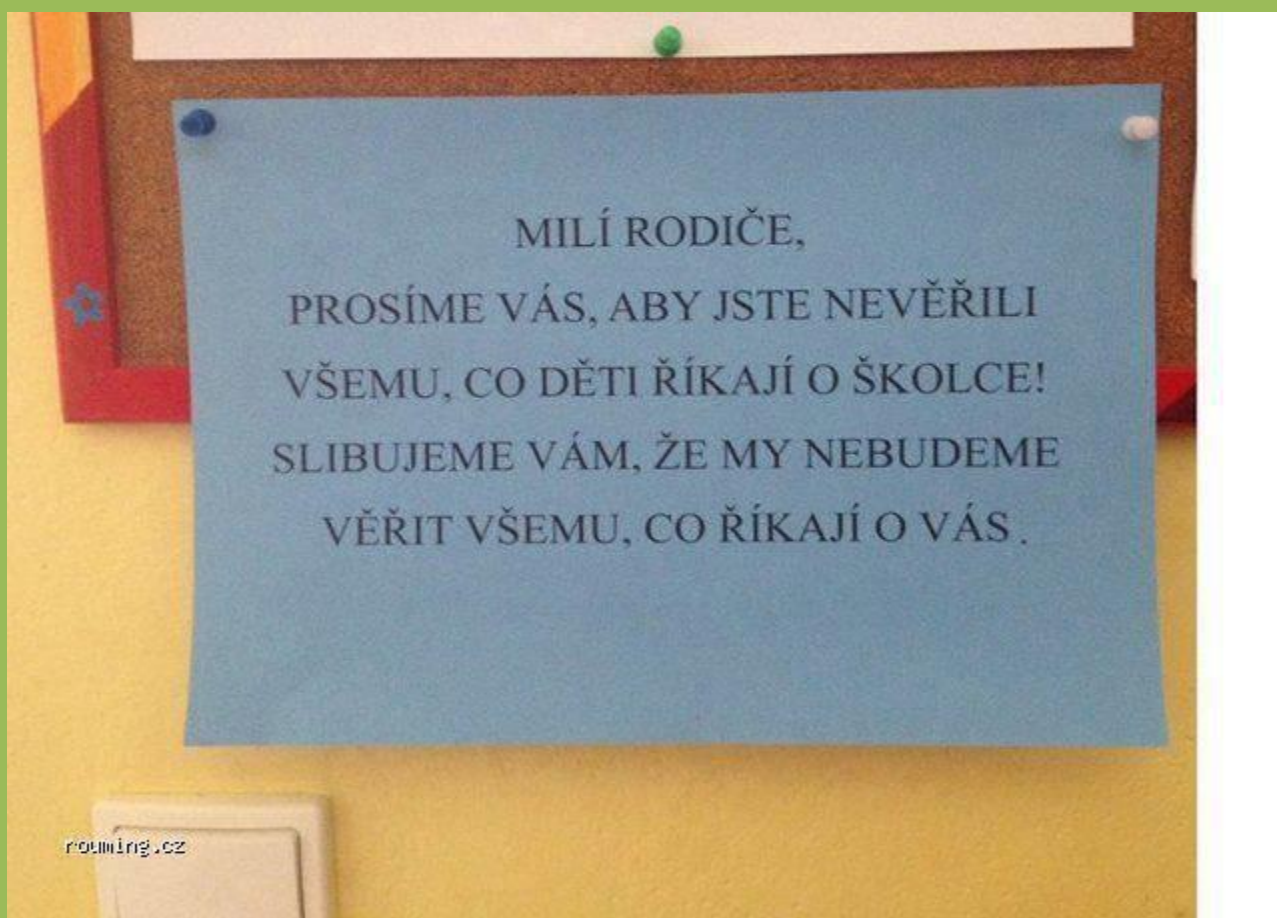
Zadanie: Doplň správne vybrané slová podľa významu

- Poplatok za používanie ciest a mostov je...žiacke odpovede: kobyła, elektrina, pytlík, pokuta, daň, mešec
- Bola najedená, teda...žiacka odpoveď: hladná
- Zvuková zhoda slabík na konci veršov sa nazýva...žiacka odpoveď: veršovník
- Veľký, uvoľnený kus ľadu je...žiacke odpovede: koryto, kryštál, ľadovec

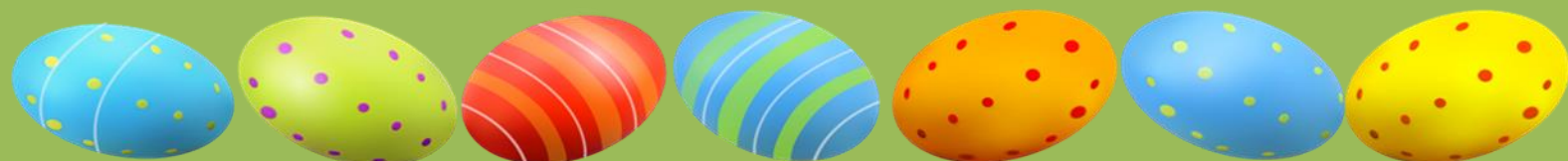
Zadanie: Do viet doplň vhodné slovo s y/ý po obojakej spoluhláske

- Sove sa veľmi podobá...netopier, rys, vydra
- Kapor žije v...vode, jazierku, hĺbinách
- V lete nám nepríjemňuje život dotieravý...výlet, vietor
- Vtáčik so žltým bruškom sa volá...lastovička ☺

A ešte jeden vtipný (?) odkaz pre rodičov (škôlku prosíme zameniť za školu):

rouming.cz

BODKA

Zvonimir Balog

SVIATOK

Mnohí si myslia, že sviatok je deň, keď žalúdok nesmie ostať prázdny. Pokiaľ ide o hlavu, aj tá je v tie dni plná, samozrejme, nie starostí, snov, ani hlbokých myšlienok.

Nielenže si mnohí ľudia myslia, že jediným zmyslom sviatkov je naplniť si žalúdok, ale oni si ho skutočne aj plnia všetkým, neobmedzeným množstvom jedla. Takí nesviatkujú, ale prežierajú sa. Nejedia, koľko potrebujú, ale koľko sa do nich zmestí a dovtedy, kým vidia niečo na stole.

Skôr než začneš s niekým pretekať, kto zje viac kuracích stehienok, zhltnie viac halušiek, zlíže viac zmrzlín, vypije viac džúsov...spomeň si na svojich vrstovníkov, ktorí nemali dnes na obed ani kúsok suchého chleba.

Keď ťa rozbolí žalúdok, pretože si doň poslal viac jedla, ako bolo vhodné, spomeň si na tých, ktorých bolí žalúdok z toho, že je prázdny, od hladu.

Na celom svete je mnoho ľudí, ktorí na sviatky zomrú na prejedenie sa. Ešte viac ich však zomrie počas tých sviatkov od hladu. V priemere každý rok zomrie od hladu päťdesiat miliónov dospelých a detí a to je približne toľko, koľko má Taliansko obyvateľov.

Ešte niečo o sviatkoch.

Je skutočne málo ľudí, ktorí sa vo sviatok rozhodnú prečítať si nejakú knihu. Dobrá kniha môže byť oveľa väčším sviatkom. Veľkým sviatkom môže byť aj rozhovor s priateľom, prechádzka po parku, alebo aj to, keď len sedíš v izbe, v tme, pozeráš sa von oknom a myslíš na niečo pekné.

